

Def. 1. Funkcje, których dziedzinami są podzbiory płaszczyzny \mathbb{R}^2 lub przestrzeni \mathbb{R}^3 a przeciwdziedziną \mathbb{R} nazywamy odpowiednio funkcjami dwóch lub trzech zmiennych. Wartości tych funkcji oznaczamy odpowiednio $f(x, y)$ i $f(x, y, z)$.

Przykład: 1. Wyznaczyć dziedzinę naturalną funkcji $f(x, y) = \sqrt{r^2 - x^2 - y^2}$.

Def. 2. Wykresem funkcji f dwóch zmiennych nazywamy zbiór:

$$(x, y, z) \in \mathbb{R}^3 : z = f(x, y).$$

Przykład: 2. 1. Płaszczyzna $z = Ax + By + C$.

2. Paraboloida obrotowa $z = x^2 + y^2$.

3. Paraboloida hiperboliczna $z = x^2 - y^2$.

4. Walec paraboliczny $z = y^2$.

Def. 3 (Granica właściwa ciągu punktów). Mówimy, że ciąg (P_n) punktów płaszczyzny (przestrzeni) jest zbieżny do granicy P , gdy

$$\bigwedge_{\varepsilon > 0} \bigvee_{n_0 \in \mathbb{N}} \bigwedge_{n > n_0} |P_n P| < \varepsilon.$$

Def. 4 (Granica właściwa funkcji według Heinego). Mówimy, że funkcja dwóch zmiennych f określona w sąsiedztwie punktu $P_0 = (x_0, y_0)$ zbiega do granicy $g \in \mathbb{R}$, co zapisujemy

$$\lim_{(x, y) \rightarrow (x_0, y_0)} f(x, y) = g$$

gdy dla dowolnego zbieżnego do (x_0, y_0) ciągu $((x_n, y_n))$ punktów sąsiedztwa punktu (x_0, y_0) , ciąg wartości $(f(x_n, y_n))$ zbiega do g .

Def. 5. Funkcja f jest ciągła w (x_0, y_0) , gdy $\lim_{(x, y) \rightarrow (x_0, y_0)} f(x, y) = f(x_0, y_0)$.

Def. 6. Pochodne cząstkowe funkcji f dwóch zmiennych w punkcie (x_0, y_0) określamy wzorami

- $\frac{\partial f}{\partial x}(x_0, y_0) := \lim_{\Delta x \rightarrow 0} \frac{f(x_0 + \Delta x, y_0) - f(x_0, y_0)}{\Delta x}$
- $\frac{\partial f}{\partial y}(x_0, y_0) := \lim_{\Delta y \rightarrow 0} \frac{f(x_0, y_0 + \Delta y) - f(x_0, y_0)}{\Delta y}$

Jeżeli f ma pochodne cząstkowe w każdym punkcie zbioru otwartego $D \subset \mathbb{R}^2$, to funkcje $\frac{\partial f}{\partial x}(x, y)$ i $\frac{\partial f}{\partial y}(x, y)$ nazywamy pochodnymi cząstkowymi funkcji funkcji f w zbiorze D . Stosujemy również oznaczenia f_x, f_y .

Przykład: 3. Wyznaczyć pochodne cząstkowe danych funkcji dwóch i trzech zmiennych: a) $f(x, y) = x^2 + y^2$, b) $f(x, y) = y^2$, c) $f(x, y) = \sqrt{r^2 - x^2 - y^2}$, d) $f(x, y) = x^y$, e) $f(x, y, z) = y - \sqrt{x^2 + z^3}$.

Def. 7. Jeżeli f ma pochodne cząstkowe w otoczeniu punktu (x_0, y_0) , to pochodne drugiego rzędu w tym punkcie określamy wzorami:

- $\frac{\partial^2 f}{\partial x^2}(x_0, y_0) := \left(\frac{\partial}{\partial x}\left(\frac{\partial f}{\partial x}\right)\right)(x_0, y_0),$
- $\frac{\partial^2 f}{\partial x \partial y}(x_0, y_0) := \left(\frac{\partial}{\partial x}\left(\frac{\partial f}{\partial y}\right)\right)(x_0, y_0),$
- $\frac{\partial^2 f}{\partial y \partial x}(x_0, y_0) := \left(\frac{\partial}{\partial y}\left(\frac{\partial f}{\partial x}\right)\right)(x_0, y_0),$
- $\frac{\partial^2 f}{\partial y^2}(x_0, y_0) := \left(\frac{\partial}{\partial y}\left(\frac{\partial f}{\partial y}\right)\right)(x_0, y_0).$

Analogicznie jak dla pochodnych pierwszego rzędu określamy funkcje pochodnych drugiego rzędu w zbiorze otwartym $D \subset \mathbb{R}^2$. Stosujemy również oznaczenia f_{xx} , f_{xy} , f_{yx} i f_{yy} .

Przykład: 4. Wyznaczyć wszystkie pochodne cząstkowe drugiego rzędu funkcji:

1. $f(x, y) = x^3 + x^2y - y^4,$
2. $f(x, y) = x \ln y + y \ln x,$
3. $f(x, y) = \cos(x + 2y)$

Przykład: 5. Wyznaczyć pochodne drugiego rzędu f_{xz} i f_{zx} oraz pochodną trzeciego rzędu f_{yxx} funkcji trzech zmiennych $f(x, y, z) = \cos(x + 2y + 3z)$.

Tw. 1 (Schwarz'a o pochodnych mieszanych). *Jeżeli pochodne cząstkowe $\frac{\partial^2 f}{\partial x \partial y}$ i $\frac{\partial^2 f}{\partial y \partial x}$ są ciągłe w punkcie (x_0, y_0) , to są równe.*

Def. 8. Mówimy, że funkcja f jest różniczkowalna w punkcie (x_0, y_0) , gdy

$$\lim_{(h,k) \rightarrow (0,0)} \frac{f(x_0 + h, y_0 + k) - f(x_0, y_0) - \frac{\partial f}{\partial x}(x_0, y_0)h - \frac{\partial f}{\partial y}(x_0, y_0)k}{\sqrt{h^2 + k^2}} = 0.$$

Def. 9. *Różniczką* w punkcie (x_0, y_0) funkcji f , posiadającej pochodne cząstkowe w tym punkcie, nazywamy następującą funkcję $df(x_0, y_0)$ zmiennych Δx , Δy :

$$df(x_0, y_0)(\Delta x, \Delta y) := \frac{\partial f}{\partial x}(x_0, y_0)\Delta x + \frac{\partial f}{\partial y}(x_0, y_0)\Delta y.$$

Wn. 1. *Jeśli f jest różniczkowalna w punkcie (x_0, y_0) , to*

$$\Delta f := f(x_0 + \Delta x, y_0 + \Delta y) - f(x_0, y_0) \approx df(x_0, y_0)(\Delta x, \Delta y)$$

przy czym $\Delta f - df$ zbiega do 0 szybciej niż $\sqrt{(\Delta x)^2 + (\Delta y)^2}$.

Przykład: 6. Napisać różniczki podanych funkcji we wskazanych punktach:

1. $f(x, y) = \sqrt[3]{x^2 + y^2}$ w $(x_0, y_0) = (-2, 2)$,
2. $f(x, y) = x^y$, w $(x_0, y_0) = (1, 3)$.
3. Zastosować do wyznaczenia wartości przybliżonych wyrażeń: $\sqrt[3]{(-1, 98)^2 + (2, 03)^2}$ i $(1, 04)^{3,01}$.

Def. 10. Pochodną funkcji f w punkcie (x_0, y_0) w kierunku wektora jednostkowego (czyli wersora) $\vec{v} = [v_1, v_2]$ określamy wzorem:

$$\frac{\partial f}{\partial \vec{v}} := \lim_{t \rightarrow 0} \frac{f(x_0 + tv_1, y_0 + tv_2) - f(x_0, y_0)}{t}.$$

Def. 11. *Gradientem* funkcji f w punkcie (x_0, y_0) nazywamy wektor:

$$\nabla f(x_0, y_0) = \mathbf{grad} f(x_0, y_0) := \left[\frac{\partial f}{\partial x}(x_0, y_0), \frac{\partial f}{\partial y}(x_0, y_0) \right].$$

Tw. 2. Jeśli f ma w (x_0, y_0) ciągłe pochodne cząstkowe, to $\frac{\partial f}{\partial \vec{v}} = \nabla f(x_0, y_0) \circ \vec{v} = \frac{\partial f}{\partial x}(x_0, y_0)v_1 + \frac{\partial f}{\partial y}(x_0, y_0)v_2$.

Wn.1 Pochodne cząstkowe są pochodnymi w kierunku wersorów $[1, 0]$ i $[0, 1]$.

Wn.2 Gradient jest kierunkiem najszybszej zmiany wartości funkcji i jest prostopadły do poziomic wykresu funkcji.

Przykład: 7. Wyznaczyć gradient funkcji $f(x, y) = x^2 + y^2$ w dowolnym punkcie oraz poziomice odpowiadającą tej wartości funkcji. Dla punktu $(3, 4)$ wyznaczyć dodatkowo pochodne w kierunku gradientu oraz wersorów $[-\frac{4}{5}, \frac{3}{5}]$ i $[\frac{\sqrt{2}}{2}, \frac{\sqrt{2}}{2}]$.

Tw. 3 (Warunek wystarczający ekstremum funkcji dwóch zmiennych). Niech f ma ciągłe pochodne cząstkowe rzędu 2 w otoczeniu punktu (x_0, y_0) oraz niech

1. $\frac{\partial f}{\partial x}(x_0, y_0) = 0, \quad \frac{\partial f}{\partial y}(x_0, y_0) = 0,$
2. $\det \begin{bmatrix} \frac{\partial^2 f}{\partial x^2}(x_0, y_0) & \frac{\partial^2 f}{\partial x \partial y}(x_0, y_0) \\ \frac{\partial^2 f}{\partial y \partial x}(x_0, y_0) & \frac{\partial^2 f}{\partial y^2}(x_0, y_0) \end{bmatrix} > 0.$

Wówczas f ma w (x_0, y_0) ekstremum lokalne właściwe i jest to minimum, gdy $\frac{\partial^2 f}{\partial x^2}(x_0, y_0) > 0$ a maksimum, gdy $\frac{\partial^2 f}{\partial x^2}(x_0, y_0) < 0$. Jeśli wyznacznik z (2) < 0 , to f nie ma ekstremum w (x_0, y_0) .

Przykład: 8. Wyznaczyć ekstrema lokalne funkcji $f(x, y) = x^3 + 3xy^2 - 51x - 24y$.

Wyznaczanie wartości największej i najmniejszej funkcji w obszarze domkniętym

1. Wyznaczamy ekstrema lokalne wewnątrz obszaru.
2. Wyznaczamy ekstrema warunkowe na brzegu obszaru składając funkcję dwóch zmiennych z funkcją określającą brzeg.

W tym celu brzeg należy podzielić na części, które można opisać równaniem $y = p(x)$ lub $x = q(y)$.

3. Porównujemy wartości w punktach ekstremalnych i wybieramy największą i najmniejszą z nich.

Przykład: 9. Wyznaczyć wartość największą i najmniejszą funkcji $f(x, y) = x^2 + y^2 + xy - 3x - 3y$ w kwadracie $[0, 3] \times [0, 3]$.

Całki podwójne

$F(x, y)$ – funkcja ograniczona dwóch zmiennych określona na prostokącie $R = [a, b] \times [c, d]$; \mathcal{P} – podział prostokąta R na n prostokątów R_i o rozłącznych wnętrzach; $\Delta x_i, \Delta y_i$ długości boków i -tego prostokąta podziału; $(x_i^*, y_i^*) \in R_i$ – punkty pośrednie; $\delta(\mathcal{P}) = \max\{\sqrt{(\Delta x_i)^2 + (\Delta y_i)^2} : 1 \leq i \leq n\}$ – średnica podziału

Def. 12. Całką podwójną z funkcji F po prostokącie R nazywamy:

$$\iint_R F(x, y) dx dy := \lim_{\delta(\mathcal{P}) \rightarrow 0} \sum_{i=1}^n F(x_i^*, y_i^*) \Delta x_i \Delta y_i,$$

o ile granica istnieje i nie zależy od sposobu podziału \mathcal{P} oraz wyboru punktów pośrednich (x_i^*, y_i^*) .

Całka podwójna po dowolnym obszarze $D \subset \mathbb{R}^2$

$$\iint_D F(x, y) dx dy := \iint_R F^*(x, y) dx dy$$

gdzie R jest dowolnym prostokątem zawierającym D i

$$F^*(x, y) = \begin{cases} F(x, y) & \text{dla } (x, y) \in D \\ 0 & \text{dla } (x, y) \in R \setminus D \end{cases}$$

o ile całka po prawej stronie istnieje.

- Podstawowa interpretacja geometryczna:

objętość bryły zawartej pomiędzy obszarem D płaszczyzny Oxy i powierzchnią wykresu funkcji $F(x, y)$ (z uwzględnieniem znaku).

Obszary normalne

Def. 13. Obszar D_1 (D_2) nazywamy odpowiednio *normalnym*:

- (a) względem Ox gdy istnieją funkcje ciągłe f, g , takie że $f(x) < g(x)$ dla $x \in [a, b]$ i

$$D_1 = \{(x, y) : x \in [a, b] \text{ i } f(x) \leq y \leq g(x)\},$$

- (b) względem Oy gdy istnieją funkcje ciągłe p, q , takie że $p(y) < q(y)$ dla $y \in [c, d]$ i

$$D_2 = \{(x, y) : y \in [c, d] \text{ i } p(y) \leq x \leq q(y)\}.$$

Całki iterowane

Tw. 4. Jeżeli F jest całkowna po obszarze normalnym D_1 (D_2), to

$$\iint_{D_1} F(x, y) dx dy = \int_a^b dx \int_{f(x)}^{g(x)} F(x, y) dy := \int_a^b \left(\int_{f(x)}^{g(x)} F(x, y) dy \right) dx,$$

$$\iint_{D_2} F(x, y) dx dy = \int_c^d dy \int_{p(y)}^{q(y)} F(x, y) dx := \int_c^d \left(\int_{p(y)}^{q(y)} F(x, y) dx \right) dy.$$

W szczególności jeśli $D = [a, b] \times [c, d]$ (jest prostokątem), to:

$$\iint_D F(x, y) dx dy = \int_a^b dx \int_c^d F(x, y) dy = \int_c^d dy \int_a^b F(x, y) dx.$$

Przykłady: 1. 1. Obliczyć:

$$\iint_D \cos(x + y) dx dy$$

gdzie $D = [0, \frac{\pi}{4}] \times [0, \frac{\pi}{4}]$.

2. Obliczyć:

$$\iint_D 2xy^2 dx dy$$

gdzie $D = \{(x, y) : 0 \leq x \leq 1 - y^2\}$.

3. Obliczyć objętość bryły ograniczonej płaszczyznami: $x = 0$, $y = 0$, $z = 0$, $x + y = 1$ i paraboloidą $z = 1 - x^2 - y^2$.

Zamiana zmiennych w całce podwójnej

Def. 14. Przekształceniem obszaru płaskiego Δ na płaszczyźnie Ouv w obszar płaski D na płaszczyźnie Oxy nazywamy funkcję $\mathcal{T} : \Delta \rightarrow D$ określoną wzorem:

$$(x, y) = \mathcal{T}(u, v) = (\varphi(u, v), \psi(u, v)).$$

Przekształcenie \mathcal{T} nazywamy ciągłym, gdy funkcje φ, ψ są ciągłe.

Przykład: 10. 1. Narysować obraz D prostokąta $\Delta = [0, 1] \times [2, 4]$ w przekształceniu $\mathcal{T} : x = u + v; y = u - v$.

2. D jest obszarem ograniczonym dwiema hiperbolami $xy = 1$, $xy = 2$ oraz dwiema prostymi $y = x$ i $y = 2x$. Znaleźć pewien prostokąt Δ i przekształcenie $\mathcal{T} : \Delta \rightarrow D$.

Def. 15. Jakobianem przekształcenia \mathcal{T} w punkcie (u, v) nazywamy:

$$\mathcal{J}_{\mathcal{T}}(u, v) = \frac{D(\varphi, \psi)}{D(u, v)} := \det \begin{bmatrix} \frac{\partial \varphi}{\partial u}(u, v) & \frac{\partial \varphi}{\partial v}(u, v) \\ \frac{\partial \psi}{\partial u}(u, v) & \frac{\partial \psi}{\partial v}(u, v) \end{bmatrix}.$$

Uwaga 1. Wartość bezwzględna jakobianu w punkcie (u, v) jest równa granicy stosunku pól obrazu $\mathcal{T}(O((u, v), r))$ otoczenia punktu (u, v) i tego otoczenia $O((u, v), r)$. Zatem jeśli $\mathcal{T} : \Delta \rightarrow D$ jest przekształceniem wzajemnie jednoznaczny, to pole obszaru D

$$P_D = \iint_D dx dy = \iint_{\Delta} \mathcal{J}_{\mathcal{T}}(u, v) du dv.$$

Przykład: 11. Wyznaczyć jakobiany przekształceń z poprzedniego przykładu i pola obszarów D .

Tw. 5 (O zamianie zmiennych w całce podwójnej). *Jeżeli*

1. *przekształcenie \mathcal{T} wzajemnie jednoznacznie wewnątrz obszaru Δ na wewnątrz obszaru D ,*
2. *funkcje φ, ψ mają ciągłe pochodne cząstkowe pierwszego rzędu w pewnym zbiorze otwartym zawierającym Δ ,*
3. *funkcja F jest ciągła na obszarze D ,*
4. *jakobian $\mathcal{J}_{\mathcal{T}}$ jest różny od zera wewnątrz obszaru Δ , to*

$$\iint_D F(x, y) dx dy = \iint_{\Delta} F(\varphi(u, v), \psi(u, v)) |\mathcal{J}_{\mathcal{T}}(u, v)| du dv.$$

Przykład: 12. Wyznaczyć $\iint_D xy dx dy$, gdzie D jest obszarem ograniczonym krzywymi $xy = 1$, $xy = 2$, $y = x^2$, $y = 3x^2$.

Podstawienie biegunowe

Def. 16. • Parę (r, φ) gdzie r jest modulem i φ argumentem liczby zespolonej $z = x + yi$ nazywamy *współrzędnymi biegunowymi* punktu o współrzędnych kartezjańskich (x, y) .

- Przekształcenie określone wzorem:

$$(r, \varphi) \rightarrow (r \cos \varphi, r \sin \varphi)$$

nazywamy *przekształceniem biegunowym*.

Wn. 2. Jeżeli przekształcenie biegunowe przeprowadza wzajemnie jednoznacznie obszar regularny Δ na obszar D , to

$$\iint_D F(x, y) dx dy = \iint_{\Delta} r F(r \cos \varphi, r \sin \varphi) dr d\varphi.$$

Przykłady:

1.

$$\iint_D 3(x + y) dx dy$$

gdzie $D = \{(x, y) : x \geq 0, y \geq 0, x^2 + y^2 \leq 1\}$.

2.

$$\iint_D (x^2 + y^2) dx dy$$

gdzie $D = \{(x, y) : 1 \leq x^2 + y^2 \leq 4\}$.

3. Korzystając z całki podwójnej i podstawienia biegunowego wykazać, że:

$$\int_{-\infty}^{\infty} e^{-\frac{x^2}{2}} dx = \sqrt{2\pi}.$$